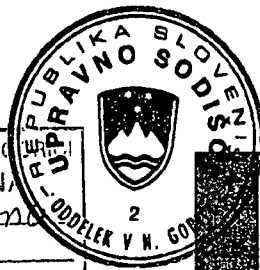

UPRavno sodišče RS, Oddelek v Novi Gorici
ODLOČBA JE PRAVNO MOČNA
Uporno sodišče v *Novi Gorici*
dne *7.11.2013*
Fotbis pristojne sodne osebe *[signature]*

III U 240/2012-15

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Novi Gorici, je v senatu, ki so ga sestavljali višja sodnika in sodnica Nevenka Zajc kot predsednica in Igor Lučovnik ter Andrej Orel kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Katje Fabjan Valdemarin kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: _____, _____, _____ zoper
toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski
pooblaščenec, Vošnjakova 1, Ljubljana, po pooblaščenki Nataši Pirc Muser

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Inšpektorata Republike Slovenije za promet, energetiko in
prostor št. 090-18/2011-431 z dne 5. 4. 2012, v zvezi z odločbo Informacijskega
pooblaščenca št. 090-117/2012/3 z dne 20. 6. 2012,

na seji **7. novembra 2013**

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano odločbo je Inšpektorat RS za promet, energetiko in prostor zavrnil zahteve tožeče stranke z dne 8. 12. 2011, 6. 12. 2011, 3. 1. 2012 (5 vlog), 5. 1. 2012, 6. 1. 2012, 13. 2. 2012 (3 vloge), 18. 2. 2012 (3 vloge), 29. 2. 2012, 5. 3. 2012, 7. 3. 2012, 8. 3. 2012 (4 vloge), 11. 3. 2012, 12. 3. 2012 (3 vloge), 13. 3. 2012, 14. 3. 2012, 15. 3. 2012 (5 vlog), 16. 3. 2012 (11 vlog), 18. 3. 2012, 19. 3. 2012 (3 vloge), 20. 3. 2012 (3 vloge), 22. 3. 2012, 26. 3. 2012 (2 vlogi), 28. 3. 2012 (4 vloge), 30. 3. 2012 (2 vlogi), 2. 4. 2012, 3. 4. 2012 (2 vlog) in 4. 4. 2012, za posredovanje informacij javnega značaja.
2. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da je upravni organ v letu 2011 prejel skupno 202 vloge za posredovanje informacij javnega značaja, od tega 51 vlog od tožeče stranke, v letu 2012 do izdaje navedene odločbe pa 86 vlog, od tega 66 vlog od tožeče stranke. Poleg tega je uradna oseba za posredovanje informacij javnega značaja v letu 2012 prejela po e-pošti od tožeče stranke neposredno ali posredno preko glavne pisarne upravnega organa 322 e-sporočil. V teh vlogah tožeča stranka zahteva zelo veliko dokumentov, npr. celotno korespondenco med upravnim organom in inšpektoratom za javno upravo, z gospodarsko družbo VO-KA d.o.o., Komisijo za preprečevanje korupcije, Varuhom človekovih pravic, policijo, državnim tožilstvom in resornim ministrstvom ter med organi in samostojno podjetnico Poleg tega zahteva kot informacijo javnega značaja tudi dokumente iz inšpekcijskega spisa, v katerem je sama stranka v postopku in jih torej lahko dobi na podlagi Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP). V navedenih vlogah tožeča stranka tudi večkrat postavlja vprašanja, čeprav ji je bilo že pojasnjeno, da po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), na vprašanja upravni organi niso dolžni odgovarjati. V svojih vlogah pa pogosto tudi žali upravni organ in uradne osebe.
3. V skladu z drugim odstavkom 39. člena Ustave RS ima vsakdo pravico dobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, razen v primerih, ki jih določa zakon. Tako prvi odstavek 5. člena ZDIJZ določa, da so informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim in fizičnim osebam. V tretjem odstavku 15. člena Ustave RS pa je določeno, da so človekove pravice in temeljne svoboščine omejene samo s pravicami drugih in v primerih, ki jih določa Ustava. Na podlagi prvega odstavka 120. člena Ustave RS je določeno, da organizacijo uprave, njene pristojnosti in način imenovanja njenih funkcionarjev ureja zakon. Zakon o državni upravi pa v 2. členu določa, da uprava opravlja svoje delo samostojno v okviru in na podlagi Ustave, zakonov in drugih predpisov.
4. Ob upoštevanju vsega navedenega lahko vsakdo pridobi informacijo javnega značaja, vendar pa je njegova pravica omejena s pravicami drugih. Torej ima in

mora imeti tudi pravica do informacij javnega značaja, svoje meje tam, kjer se začne varstvo pravic drugih oseb oziroma varstvo drugih legitimnih javnih in tudi zasebnih interesov. Tako se lahko pravica do pridobitve informacij javnega značaja omeji zaradi škodovanja upravnemu organu zaradi nemotnega opravljanja nalog organa in s tem posledično zakonitega delovanja tega organa. V konkretnem primeru namreč organ dnevno dobi ogromno količino novih zahtev tožeče stranke, kar pa posledično vedno bolj omejuje zakonito izvajanje rednih nalog. Namen ZDIJZ je zagotavljanje transparentnosti dela državnega organa, vendar pa v konkretnem primeru pomenijo navedene zahteve tožeče stranke že zlorabo pravice do dostopa do informacij javnega značaja. Organ namreč prejme veliko zahtev tožeče stranke, kar zahteva veliko napora in beleženja in odgovarjanja na vloge. Tako se večino delovnega časa rešuje prav vloge tožeče stranke, kar ima za posledico, da je organ tako zaposlen z reševanjem teh zahtev, da je izvajanje ostalih zakonitih rednih nalog organa onemogočeno oziroma bistveno omejeno. Ob vsem povedanem je zaključiti, da tožeča stranka svojih pravic do dostopa do informacij javnega značaja ne uporablja dobronamerno in skladno z načelom iz 11. člena Zakona o splošnem upravnem postopku. Ta namreč določa, da morajo stranke pred organom govoriti resnico in pošteno uporabljati pravice, ki so jim priznane s tem in drugimi zakoni, ki urejajo upravni postopek.

5. Informacijski pooblaščenec je z odločbo št. 090-117/2012/3 z dne 20. 6. 2012 zavrnil pritožbo tožeče stranke zoper izpodbijano odločbo.
6. Tožeča stranka v tožbi navaja, da Informacijska pooblaščenka nekritično povzema izpodbijano odločbo, ne da bi se dotaknila vzrokov, kaj šele temeljnega vzroka nezakonite porušitve vseljene rekonstrukcije 100 in več let legalnega objekta, vse na udbo fašistični način kot tega ni videla ne RS, ne SRS, kar vse je sprožilo vse predmetne posledice. V zvezi z navedbo, da organ dnevno dobi ogromne količine novih zahtev pa navaja: "Ah bodite no resni/trezni/realni, to je čista laž - arbitrarna/neresnična trditev, ki nima z/veze z realnim, lahko dokazljivim dejstvom!". Niti ene vloge ne bil bilo, če bi bilo kaj pameti v glavi skorumpiranega , ki je kot orodje v tujih rokah drakonsko izvedel nezakonito rušitev objekta. Da so se nabrali zaostanki pri reševanju vlog pa je iskati razlog v nesposobnosti vodenja in organiziranja poslovanja RS MOP IRSOP. V zvezi z žalitvami, ki se ji očitajo pa navaja, da dokumentirana resnica, ki jo kdorkoli zapusti za seboj, ne žali, pač pa razkriva dejansko stanje delovanja dotičnega! Oglledalo ne more biti krivo, če se nedostojno lažnivi brezmejno pokvarjeni nekateri državni uradniki prepoznajo kot "maloumno notorično lažnivi aparatički, ki kar lažejo in lažejo in lažejo in lažejo in lažejo in lažejo in lažejo in lažejo..." V zvezi z očitkom, da se pritožuje na vse in vsakogar pa opozarja, da pritoževanje ni nič drugega kot njena zakonska/ustavna pravica. V nadaljevanju tožbe navaja vse okoliščine v zvezi z rušitvijo stavbe, Vodmatska ulica v Ljubljani ter povzema posamezne dele obrazložitve odločbe Informacijskega

pooblaščenca za katere navaja, da so nepravilne oziroma se z njimi ne strinja. Ob vsem navedenem poziva sodišče, da kritično prouči navedbe in dokumentacijo v spisu RS MIP IRSPEP št. 356-02-72/2004 in odvodih predmetnega spisa, ter glede na dejstvo, da sta tako organ prve stopnje kot Informacijski pooblaščenec gradila lastni odločbi na zelo napačni tezi, kot da organ posluje zakonito, sprejme odločitev, da v celoti odpravi prerekano odločbo Informacijskega pooblaščenca in odločbo RS MIP IRSPEP, in slednjemu naloži, da po vsebini odgovori na vseh 69 elementov zaostankov IJZ, do katerih je prišlo izključno zaradi neorganiziranosti in nedela RS MIP IRSPEP, podrejeno pa, da v celoti odpravi prerekano odločbo Informacijskega pooblaščenca in odločbo RS MIP IRSPEP, kjer slednjemu naloži, da po vsebini odgovori na - zaokroženo navzdol - 25% od 69 elementov predmetnih zaostankov IJZ, do katerih je prišlo izključno zaradi neorganiziranosti in nedela RS MIP IRSPEP, vse po osebni izbiri tožnika.

7. Informacijski pooblaščenec v odgovoru na tožbo navaja, da se v skladu z načelom zakonitosti tožena stranka ne more in ne sme vmešavati v druge postopke, ki jih inšpektorat vodi poleg postopkov odločanja o zahtevah o ZDIJZ. Ravnanje inšpektorata v teh postopkih pa stranki v postopku po ZDIJZ nikakor ne daje pravice, da bi prekoračila pravnem meje pravice dostopa do informacij javnega značaja. Navaja še, da bi ravnanje katerega koli prosilca, ki bi oviralo učinkovito delo inšpektorata na način, kot ga je oviralo ravnanje tožeče stranke, praviloma imelo za posledico odločitev, da je s takšnim ravnanjem prosilca prekoračena pravna mcja pravice dostopa do informacij javnega značaja, saj gre za zlorabo te pravice. Tožeča stranka je namreč s svojim načinom vlaganja zahtev prekomerno zasipala inšpektorat z delom, kar predstavlja oviro za učinkovito delo inšpektorata ne samo na področju dostopa do informacij javnega značaja, temveč na vseh njegovih delovnih področjih. Ob upoštevanju navedenega tožena stranka vztraja pri svojih argumentih in dodaja, da tožeča stranka tudi v tožbi nadaljuje s podobnim načinom komuniciranja, ki še dodatno potrjuje ugotovitve tožene stranke o namenu prosilca, ki je (bil) v posegu v dostojanstvo inšpektorata in drugih organov ter posledično v oviranju učinkovitega dela inšpektorata, kar pa je bilo že obširno pojasnjeno v odločbi.
8. Tožeča stranka v odgovoru na odgovor tožene stranke navaja, da trditev tožene stranke, da ve kaj je namen tožeče stranke, presega zemeljske okvire komunikacije, kar je - "bog" ne daj - morebiti posledica kakšne pre/dolge posnifane črtice, podrejeno preveč zamaščenih medušesnih celic, vsekakor pa je evidentno, da tudi na lastnem primeru udbo/fašistično nezakonite porušitve rekonstrukcije 100 in več let legalnega objekta, kot ga ni videla ne RS ne SRS, sledi zgolj povsem normalnemu pričakovanju zakonitega delovanja državne institucije, ki ji z njenim zakonitim, kaj šele nezakonitim delovanjem povzroča življenjske travme. V nadaljevanju še navaja, da smo namesto, da bi tožena

stranka sledila poslanstvu, ki ji je zaupano in pripomogla pri javnem razkrivanju raznovrstnih svinjarij, ki jih želijo rejeni oblastni prasci/prasice prikriti, priče bolni situaciji, ko tožena stranka popolnoma nekritično ščiti zločinsko kriminalno skorumpirano sodrgo na RS MIP IRSPEP!

9. Informacijski pooblaščenec v svojem drugem odgovoru na tožbo navaja, da vztraja pri navedbah iz obrazložitve odločbe hkrati pa pripominja, da besedne zveze in izrazi, ki jih navaja tožeča stranka v svojem dopisu, izražajo negativno in podcenjujočo oceno tožene stranke, njenih uradnih oseb ter konkretnega postopka in s tem tako po objektivnih kot tudi po subjektivnih merilih predstavljajo žalitev tožene stranke.
10. Tožeča stranka v odgovoru smiselno ponavlja navedbe iz tožbe in odgovora na odgovor tožene stranke.
11. Tožba ni utemeljena.
12. Po presoji sodišča je odločba tožene stranke pravilna in zakonita, ima oporo v citiranih materialnih predpisih ter izhaja iz podatkov v upravnih spisih. Tožena stranka je v obrazložitvi izpodbijane odločbe podala pravilne razloge za svojo odločitev. Sodišče zato v celoti sledi njeni obrazložitvi in ponovno ne navaja razlogov za svojo odločitev (drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu - ZUS-1). V zvezi z navedbami v tožbi pa še dodaja:
13. V zvezi z obravnavano zadevo je pomembno omeniti predvsem dve funkciji pravice do informacije javnega značaja, to sta demokratična in nadzorna funkcija. Demokratična funkcija služi večji udeležbi državljanov v politiki saj odprtost delovanja javne oblasti ne more biti omejena le na različne oblike parlamentarnega odločanja temveč mora vključevati tudi različne oblike neposrednega sodelovanja državljanov pri sprejemanju predpisov in političnih odločitev. Funkcija nadzora pa omogoča državljanom nadzor nad delom javne uprave, nadzor nad pravilnostjo dela javnih oblasti ter nadzor nad porabo proračunskega denarja, kar preprečuje slabo upravljanje, zlorabo oblasti in korupcijo. Zato je delo oblastnih organov oziroma državne uprave ali uprave lokalne skupnosti bolj učinkovito, obenem pa se zaradi komunikacije in tesnejšega razmerja med javnim sektorjem in posameznikom krepi zaupanje vanje. Vlaganje zahtev tožeče stranke v konkretnem primeru pa nedvomno dokazuje, da je njen dejanski cilj oziroma namen, drugačen. Tudi po oceni sodišča gre torej za zlorabo pravice, ki nastopi takrat, ko subjekt prestopi meje pravno zavarovanega upravičenja tako, da s tem ogroža oziroma posega v pravico drugega. Pravice namreč ni dopustno izvrševati v nasprotju z njenim ciljem oziroma nemenom.
14. Poudariti je treba, da pravica do dostopa informacij javnega značaja ni priznana

izključno v interesu prosilca, temveč tudi v interesu družbe, ki je v tem, da se v čim večji meri omogoči izvrševanje demokratične funkcije in funkcije nadzora obravnavane pravice, vendar nikakor ne na način, ki prekomerno ovira celotno delo organa ter uradne osebe in organ žali in s tem posega v njegovo dostojanstvo. Tako je pravica tožeče stranke zahtevati informacije javnega značaja prišla v konflikt z dolžnostjo organa, da opravlja svoje delo samostojno v okviru in na podlagi Ustave in zakonov ter posledično v konflikt s pravicami tretjih oseb, ki so udeležene v drugih postopkih, ki jih vodi ta organ. Organ je namreč dolžan opravljati svoje delo samostojno v okviru in na podlagi Ustave in zakonov, kot to določa 120. člen Ustave RS in 2. člen Zakona o državni upravi. Tako organ v konkretni zadevi, zaradi izjemne količine vlog, ki jih je nanj naslovila tožeča stranka, pravic strank v drugih postopkih ne more ustrezno zavarovati, na kar je bilo pravilno opozorjeno v izpodbijani odločbi. Predpogoj za opredelitev zlorabe pravice do informacij javnega značaja je torej v konkretnem primeru izpolnjen. Namen tožeče stranke namreč ni bil le dostop do informacij, da bi lahko izvrševala demokratično in nadzorno funkcijo pravice dostopa do informacij javnega značaja pač pa je s svojim načinom vlaganja zahtev organ prekomerno zasipala z delom, kar predstavlja oviro za učinkovito delo organa ne samo na področju dostopa do informacij javnega značaja, temveč na vseh njegovih delovnih področjih. Uresničevanje pravice dostopa do informacij javnega značaja pa ravno stremi k pospeševanju učinkovitosti javnega sektorja.

15. V drugem odstavku 39. člena Ustave RS je sicer določeno, da ima vsakdo pravico dobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, razen v primerih, ki jih določa zakon. Zato je sodišče tudi preverilo, ali je navedeni odvzem pravice iz drugega odstavka 39. člena Ustave RS, v skladu z načelom sorazmernosti. Sodišče ugotavlja, da je upravni organ dolžan svoje delo opravljati samostojno in v okviru in na podlagi Ustave in zakonov ter drugih predpisov, kar posledično pomeni, da mora storiti vse, da zavaruje pravice strank v vseh svojih postopkih. Kot izhaja iz izpodbijane odločbe in upravnih spisov pa ravnanje tožeče stranke predstavlja oviro za izpolnjevanje navedenih dolžnosti upravnega organa, ki jo je mogoče preseči le z zavrnitvijo zahteve. Glede na navedene ugotovitve in prakso Ustavnega sodišča RS, ki dopušča omejitve ustavnih pravic, če je podan ustavno dopusten cilj (varstvo pravic drugih ali tudi javne koristi) sodišče ugotavlja, da je bila zavrnitev zahteve tožeče stranke za pridobitev informacije javnega značaja, ker gre za zlorabo pravice, nujen, primeren in s tem sorazmeren ukrep za dosego ustavno varovanih pravic organa oziroma drugih oseb. Koristi ki jih prinaša nemoten potek drugih upravnih postopkov, ki tečejo pri upravnem organu in s katerimi se zagotavlja varstvo pravic strank v teh postopkih, namreč tudi po oceni sodišča, odtehtajo težo posega v pravico tožeče stranke do dostopa do informacij javnega značaja.

16. Glede na vse navedeno je sodišče, v skladu s prvim odstavkom 63. člena ZUS-1, tožbo kot neutemeljeno zavrnilo saj je bil postopek pred izdajo izpodbijanega upravnega akta pravilen, odločba pa pravilna in na zakonu utemeljena.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Nova Gorica, 7. november 2013

Predsednica senata:

Nevenka Zajc, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirkom

Podpis pristojne sodne osebe:

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Nevenka Zajc', written over a horizontal line.